

PRZYNOSZON (4) *part praet pass impf*

przynoszon (2), **przynoszony** (2).

Pierwsze o jasne; w formie złożonej -on-; forma niezłożona z tekstu nieoznaczającego ó.

sg m N (praed) przynoszon (2). ◇ pl N subst przynoszony (2); -é (1), -(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: przynoszon od kogo (1).

Sł stp s.v. przynosić, Cn, Linde brak.

1. *Dostarczony dokądś, będąc niesionym lub wiezionym (3) : A nie iáki mąż który był chromy z żywotá mátki swoiey/ bywał przynoszon [baiulabatur]/ á kładli go więc ná káždy dzień v drzwi kościelnych/ [...] áby profil iáłmużny od tych co wchodzili do kościoła. Leop Act 3/2.*

a. Składany w ofierze religijnej (1) :

Fraza: »będzie przynoszon dar [komu]« (1): Ná on čás/ będzie przynoszon dar Pánu zařtępow [deferetur munus Domino exercituum]/ od ludu oderwánego y rořtárgnionego Leop Is 18/7.

Wyrażenie: »przynoszon Panu« (1): Leop Is 18/7 cf Fraza.

b. Przedstawiany do wglądu [dokąd] (1) : KSięgi máią mieć iedné/ w które kwity wřyřtki wpiřowáné máią byř/ y tám ořtáwáć przy prowenciéech oddáných: á drugié ná Séym przynoszoné byř máią. SarnStat 362.

2. *Rozpowiadany, rozgłaszany (1) : Varii rumores afferuntur, Rozmáyte lie powieřci [= pogłoski, plotki] wiyá/ bywáją przynoszone/ rozsławione. Mącz 122b.*

Cf PRZYNOSIĆ

ZCh